

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار دست اندرکاران مراسم حج - 30 / آذر / 1383

بسم الله الرحمن الرحيم

اولاً به برادران و خواهران عزیز دست اندرکار این حرکت عظیم الهی و مردمی خوش آمد عرض می‌کنیم و از خداوند شاکر علیم مسألت می‌کنیم که تلاش شما را مقبول و مورد ثواب قرار دهد و توفیق روزافزون برگزاری هرچه بهتر حج را به شما و زایران عنایت کند. فرصت حج، استثنایی است. همه ی عبادات، فرصت بازیابی خویشتن انسان هستند. انسانها بر اثر غفلت از خدای متعال - که روح هستی و حقیقت هستی است - از خودشان، از دلشان و از حقیقتشان غافل می‌شوند؛ «نسواالله فانساهم انفسهم». امروز درد بزرگ بشریت این است. انسانها با غفلت از خدای متعال، از خودشان هم غافل شده‌اند. نیازهای انسان، حقیقت انسان و اهداف خلقت انسان در میان چرخ و پر دستگاه‌های مادی بکلی از یاد رفته است. آنچه انسان را به خدا، و در سایه ی توجه به خدا، به خود و حقیقت خود و نیاز خود و دل خود متوجه می‌کند، دعا و عبادت و تضرع است. و حج از این جهت برترین عبادتهاست؛ چون از لحاظ زمان، از لحاظ مکان، از لحاظ توالی حرکاتی که در حج در اختیار حاجی و ناسک گذاشته شده است، یک عبادت استثنایی است. لذا شهر مکه و مراسم حج، وسیله‌ی برای امنیت انسان است. انسان، با خضوع، با توجه، با تضرع و با غرق شدن در یاد الهی، در آن مراسم عجیب و عظیم، در دل خود احساس امنیت می‌کند؛ این بزرگترین نیاز انسان است. جهنمی که قدرتهای مادی و انگیزه‌های مادی در حول و حوش انسان به وجود آورده‌اند. انسان می‌تواند با پناه بردن به حج، برد و سلام بهشت را در آن مکان و آن زمان برای خود به وجود بیاورد. چه غافلند کسانی که مراسم حج و ایام حج و مناسک حج را به وسیله‌ی پرداختن به امور دنیایی کمرنگ می‌کنند. حج را باید با توجه، با حضور و با آداب به جا آورد. غیر از مناسک حج و اعمالی که تشکیل دهنده‌ی صورت حج است، ادبی هم وجود دارد که روح حج است. بعضی این صورت را به جا می‌آورند، اما از روح و حقیقت آن غافل می‌مانند. ادب حج، خضوع و ذکر و توجه است. ادب حج، احساس حضور در مقابل پروردگار در همه‌ی آنات است. ادب حج، پناه بردن به ساحه‌ی امن الهی است که برای مؤمنین و متمسکین به ذیل توسل به ذات مقدس پروردگار، آن را فراهم کرده است. باید این بهشت را شناخت و وارد آن شد؛ حج را این‌طور باید فهمید. ادب حج، مسالمت و مداراست. خشونت کردن با مؤمنین، دعوا کردن با برادران و فسوق و جدال در حج ممنوع است. ادب حج، فرو رفتن در حقیقت معنای حج و بهره‌برداری کردن و توشه گرفتن از آن برای همه‌ی دوران زندگی است. ادب حج، برادری و ایجاد محبت و وحدت است. فرصت ایجاد وحدت بین ملت‌های اسلامی و شعوب اسلامی، فقط در حج فراهم می‌شود. این همه انسان از اقصا نقاط عالم، همه به عشق کعبه، به عشق مرقد پیغمبر، به عشق ذکر الهی، به عشق طواف و سعی، خود را به آن جا رسانده‌اند؛ این فرصت برادری مغتنم است. امروز یکی از اهداف اساسی استکبار و امریکا در دنیای اسلام عبارت است از ایجاد اختلاف؛ بهترین وسیله هم ایجاد اختلاف بین شیعه و سنی است. می‌بینید دستپروردگان استعمار در دنیا به مناسبت مسائل عراق چه حرف‌هایی می‌زنند، چه سمپاشی‌هایی می‌کنند و به خیال خودشان چه بذر نفاق می‌پراکنند. سال‌های متمادی است که دست استعمار و دست قدرت طلب قدرتهای فزونخواه غربی دارند این کار را می‌کنند. در حج، فرصت خوبی برای آنهاست تا شیعه را از سنی، و سنی را از شیعه عصبانی کنند؛ آن را وادار کنند به مقدسات این اهانت کند، این را وادار کنند به مقدسات و محبوبات او اهانت کند. باید هوشیار بود؛ مخصوص حج هم نیست؛ در همه‌ی دوران سال و در همه‌ی میدانها باید هوشیار بود. جنگ شیعه و سنی، محبوب واقعی امریکاست. بعد از گذشت قرن‌ها روبه روی هم بنشینند - مثل کسانی که در جنگ با همدیگر روبه روی می‌شوند - با دل‌های پُرکینه نسبت به یکدیگر حرف بزنند؛ این او را سب کند، او این را سب کند. هیچ بُعدی ندارد که بخصوص در این روزگار بسیار

حساس، در مراسم حج کسانی را اجیر کنند، برای این که این اختلاف را ایجاد کنند؛ شما باید هوشیار باشید؛ مردم هوشیار باشند؛ روحانیون محترم کاروانها باید با احساس مسؤولیت تمام نسبت به این قضیه، متوجه باشند؛ بدانند دشمن چه می خواهد. غفلت بزرگی است که انسان به خیال این که از حقیقت دفاع می کند، از نقشه ی دشمن دفاع کند و برای دشمن کار کند. دیگران پول می گیرند، مزدور می شوند و این کار را می کنند؛ عده یی عوام سطحی متعصب را هم ممکن است علیه شما، علیه عقایدتان و علیه مقدساتان تحریک کنند. اگر با عمل متقابلی مواجه شوند، بلاشک به هدف خودشان رسیده اند؛ آنها همین را می خواهند؛ می خواهند ما را با هم گلاویز کنند تا خیال خودشان را راحت کنند. از جمله غفلتهای احتمالی در حج، یکی این است که کسانی به جای شرکت در نمازهای جماعت، به جای طواف مستحبی، به جای حضور در فضای معطر مسجدالحرام یا مسجدالنبی - که از دوران افتخار اسلام و دوران وحی و بعثت، این همه خاطرات در این دو محل وجود دارد - سراغ زرق و برق های بی ارزش و پوچ و بازارها و مغازه ها بروند، برای این که جیب دولتهای بیگانه ی لاپابلی نسبت به منافع مسلمین را پُر کنند؛ جیب کارگر و سرمایه دار آنها را با پول ایرانی و با ثروت ملی شان پُر کنند. به جای شرکت در نمازجماعت، به بازارگردی و دکان گردی بروند و اجناس را تماشا کنند. انسان متأسف می شود وقتی بشنود هنگامی که جمعیت باشکوه در مسجدالحرام یا مسجدالنبی مشغول اقامه ی جماعتند یا به اقامه ی جماعت می شتابند، تعداد معدودی حاجی ایرانی - یا مرد یا زن - سراغ بازارها بروند؛ کیسه ها را زیر بغل بگیرند و اجناسی را که در شهر خودشان گاهی ارزان تر و بهتر از آن جا می توانند پیدا کنند، بگیرند بیایند. «ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون»؛ این بهتر و مفیدتر و مهمتر است که انسان به نماز، به عبادت، به ذکر، به توجه و به حضور در جماعات بپردازد؛ اینها دستاورد واقعی حج است؛ سوغات، اینهاست. سوغات، معنوبتی است که شما در خودتان ذخیره می کنید و می آورید؛ اخلاق و روحیاتی است که با خودتان می آورید. ما دیده ایم کسانی را که وقتی از حج برمی گردند، چهره و رفتار و کلام و ظاهر و باطن آنها انسان را موعظه می کند و تحت تأثیر قرار می دهد؛ این خوب است؛ این سوغات واقعی است. این نکته را هم عرض کنیم؛ حوادث تلخی در کشور همسایه ی ما - عراق - در حال حدوث و جریان است؛ قضایایی که دیروز در نجف و کربلا واقع شد - انفجار بمب و کشته شدن ده ها نفر و زخمی شدن تعداد بیشتر - اینها باید انسان را به مشکلات و مسائل بزرگتری متوجه کند. پیداست که دست استکبار پیرامون دنیای اسلام دایم در حال کار است. از دو حال خارج نیست: یا امت اسلامی هشیارانه برخورد خواهد کرد؛ در این صورت اگر این دست، ده دست هم بشود، استکبار هیچ غلطی نخواهد توانست بکند. اگر غافلانه با این قضایا برخورد کنیم، آن وقت سرنوشت ما و آینده ی امت اسلامی بشدت مورد تهدید قرار خواهد گرفت. این حوادث خونین که به نابودی جان انسانها منتهی می شود، اگر صرفاً یک حادثه ی تروریستی هم بود، محکوم بود؛ اما بالاتر از اینهاست؛ اینها می خواهند مردم عراق را در آستانه ی انتخابات، آن چنان مشغول کنند و آن چنان بازار تهمت و شایعه و اختلاف را داغ کنند که فرصت استثنایی انتخابات را از دست آنها ببرایند. من اطمینان دارم که پشت سر این حوادث، دست دستگاه های جاسوسی اسرائیل و امریکا در کار است؛ یا خود آنها بالمباشره این کار را انجام دادند، یا گیرم چند نفر آدم متعصب و غافل را اغوا و آنها را به این کار وادار کردند؛ لیکن نقشه متعلق به آنهاست. مردم عراق بعد از سالهای متمادی و علی رغم میل استکباری مستکبران، می خواهند خودشان تشخیص دهند و انتخاب کنند؛ اما اشغالگران این را نمی خواهند؛ می خواهند صورت انتخابات باشد، اما باطن انتخابات نباشد؛ از مردم، برای مردم و به اعتماد مردم، کسی روی کار نیاید؛ افرادی را که مزدور و گوش به فرمان خودشان هستند، آن جا بگذارند. ظاهر قضیه این باشد که یک حکومت مردمی است، اما باطن قضیه عوامل امریکا و انگلیس باشند - که عراق دست آنهاست و آن را اداره می کنند - و منافع آنها را تأمین کنند. این باید ما را خیلی هشیار کند؛ ملت عراق و امت اسلامی را خیلی هشیار کند. این قضایا در همه جای دنیای اسلام به شکلهای گوناگونی وجود دارد. طرح امریکایی خاورمیانه ی بزرگ، یکی از

آن‌هاست. در واقع این طرح، يك كاسه کردن همه ی منافع موجود در این منطقه و ریختن در جهنم پُر نشدنی معده ی قدرت طلب استکبار امریکایی است. آنها به نفوذ و تسلطی که الان دارند، قانع نیستند؛ سلطه ی مطلق را می خواهند؛ دنبال قدرت مطلقه بر همه ی دنیا هستند؛ از جمله بر این منطقه که سرشار از ثروتهای طبیعی و انسانی است و نقطه ی بسیار حساس و مهمی است. ملتها خیلی باید هوشیار باشند؛ دولتها هم باید هوشیار باشند. فرصت حج را برای روشنگری در این زمینه ها و اعلام براءت از استکبار و امریکا نباید از دست داد. دنیای اسلام باید بداند که با چه قضایایی مواجه است. اینها برای دنیای اسلام باید وسیله ی نشاط و حرکت شود. در تبلیغات آنها این طور وانمود می شود که دیگر فایده یی ندارد؛ استکبار تسلط پیدا می کند و نمی شود کاری کرد؛ مشیت است و درفش. واقع قضیه این نیست. واقع قضیه این است که امت اسلامی يك موجود زنده و توانمند است؛ آن جایی که بخواهد و اراده و اقدام کند، نه قدرت امریکا و نه بالاتر از امریکا، هیچ تدبیری و کاری علیه او نمی توانند بکنند. از خداوند متعال می خواهیم همه ی ما را موفق و تأیید کند و به روحانیون محترم کاروانها و دست اندرکاران و مسؤولان گوناگون رده های مختلف حج توفیق دهد. این که اشاره کردند محور تبلیغات، قرآن است، مژده ی بسیار بزرگی است. قرآن کلید موفقیت مسلمانان است. در همه ی احوال، قرآن باید محور تبلیغات، حرکت و تلاش قرار بگیرد؛ و بهترین احوال برای این کار، حج است. قراء و تالیان قرآن، در مساجد، در حرمین شریفین، در بعثه و در هر نقطه یی که زمینه فراهم می شود، تلاوت کنند و آیات را به گوش مردم برسانند و عملاً اهتمام ملت ایران را به قرآن، به مردم دنیا نشان دهند و ان شاءالله در طول سال هم این تبلیغات ادامه پیدا کند.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته